

Я знав майже напевно,
що він обікрав моїх друзів,
зробив нещасною мою матір,
а дружину призвів до сухот;
і сповнений рішучості
я подався до нього на розплату.
— Де ти, мій кате? —
гукнув я на весь знелюднілий зал,
в якому кат проживає.
На відповідь чотири реви,
одбиті од стін,
вдарилися об стелю
і мертві впали до моїх ніг.
— Де ти, мій кате? —
гукав я удруге і втретє,
чотири реви воскресали із мертвих,
підводились догори і падали об землю.
— Невже він здох? — вирішив я зраділо.
Але повертаючись додому,
побачив, що біля моїх дверей
зупинилося дві ноги, дві руки й тулуб
(голови не було).
— Ти що тут робиш? — я застукав його зненацька,
і з переляку дві руки, дві ноги й тулуб
збіглися в тіло без голови.
Вхопивши тіло без голови,
я гукнув у порожню рурку шиї:
скажи мені, де мій кат?
— Не бий мене,— попросила рурка,
йди до того будинка, де був.
У першій кімнаті сидітимуть люди без голови,
в другій — ще й без ніг,
у третій — ще й без рук,
у четвертій побачиш самі тулуби;
а в п'ятій нічого не побачиш.
Там є твій кат.
Ти нічого не вгледеш,
але повторюй і повторюй до безкінця
все, що хочеш йому сказати.
Тільки не вір очам своїм:
він там, де його немає.